

[Frode Jakobsen.]

Det er jo to helt forskellige forslag. Baggrunden for det første forslag er de ulykkelige forhold i Sydafrika. Jeg forstår så udmærket, at de afrikanske delegerede reagerer imod at sidde og drøfte, hvordan arbejderes kår bør være, med Sydafrika, for apartheid er ikke bare en trampe på folket i Sydafrika, men et slag i ansigtet på enhver neger, lige meget hvor i verden han lever. Dette spørgsmål er jo nu løst ved, at Sydafrika selv mere eller mindre frivilligt er trådt ud, og det er vel rigtigt, at en politisk afgørelse som udelukkelse af en medlemsstat hører hjemme i overorganisationen FN og ikke i ILO.

Det andet forslag om ændringer berører i praksis Grønland. Jeg mener ikke, vi har grund til at være stolte over forholdene på Grønland, men skulle ILO-konventionens udvidelse til også at omfatte Grønland føre til flere spørgsmål fra udlandet om Grønlands forhold, ja, så mener jeg, at vi kan svare på de spørgsmål; i modsat fald må vi i hvert fald sørge for, at forholdene bliver sådan, at vi kan. Derfor skal jeg også anbefale, at vi tiltræder denne ændring.

Per Møller: Den ene af de statutændringer, der her foreslås tiltrådt, drejer sig om at fratage et medlem af Den internationale Arbejdsorganisation dets medlemsrettigheder. Rent principielt kan et forslag af den karakter ikke undgå at vække en vis følelse af ulyst, fordi det jo sikkert er et rigtigt princip, at der i de internationale organisationer skal være plads for alle lande, både de lande, hvis politik man har sympati for, og de lande, hvis politik på forskellige områder man har en klar uvilje imod. Man må vel også opfatte det sådan, at når Danmark igennem en længere årrække er gået ind for, at det kommunistiske Kinas regering skulle repræsentere Kina i FN, ligger der ikke heri et udtryk for nogen moralsk eller politisk eller anden vurdering af det kommunistiske Kinas politik; det er simpelt hen et princip, man har holdt frem, dette princip nemlig, at de internationale organisationer skal have en så universel karakter, som det nu er muligt. Der er imidlertid dette ved den ændring, man ønsker ratificeret her, at den blot går ud på, at man i Den internationale Arbejdsorganisation skal anvende de samme

regler for udelukkelse af medlemmer, som man har i FN, og da disse regler jo er formet på en sådan måde, at adgangen til at udelukke en medlemsstat er mere teoretisk end praktisk, betyder det ikke, at man inden for Den internationale Arbejdsorganisation nu vil have nogen særlig nem adgang til at udelukke det ene eller det andet land, hvis politik et flertal af stater har uvilje imod.

Derfor tror jeg ikke, der er grund til at være betænkelig ved det, i hvert fald må det jo være en naturlig tanke, at man i Den Internationale Arbejdsorganisation bruger de samme regler og arbejder efter de samme principper, som man har i FN, så ud fra denne begrundelse skal jeg anbefale, at man støtter forslaget om ratifikation af denne ændring.

Jeg kan ikke lade være med at udtrykke tilfredshed med, at Danmark ikke har givet støtte til det andet ændringsforslag vedrørende udelukkelse fra medlemskab, der blev behandlet på den internationale arbejds-konference i Genève i 1964, fordi dette forslag jo netop, som det fremhæves i fremsættelsestalen, går videre, end man gør i FN.

Det andet forslag, der nu ønskes ratificeret, forslaget om en vis forpligtelse til at gennemføre de bestemmelser, man samler sig om i FN, i ikke-selvstyrende områder er utvivlsomt rimeligt, i hvert fald med det forbehold, der er taget, idet der jo står „så vidt muligt“. Med det forbehold tror jeg det er rigtigt, at Danmark ratificerer dette forslag.

Jeg kunne have lyst til til slut at gøre en lille formel bemærkning. Det forekommer mig at være en lille smule tankeløst, at der i bemærkningerne til forslaget er en vending, som siger, at dette får betydning for Danmark med hensyn til Grønland, der „omend formelt en del af det danske rige“ dog har sine særlige forhold. Det er en lille ting, men jeg synes ikke, det lyder helt rigtigt, at man siger, at Grønland „formelt“ er en del af det danske rige, men i øvrigt har sine særlige forhold. Det er som sagt kun en bagatel.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for at ratificere de to ændringer.